

[Petra Petersen.]

helst værdi; den er i hvert fald ikke tidsvarende.

Jeg kan slutte med at sige, at vi er meget glade for de fremskridt, der er i lovforslaget, og meget positivt indstillede over for det.

Poul Møller: Når jeg tager ordet uden for ordførernes række, skyldes det en bestemmelse i lovforslagets § 4. Den indeholder for det første ikrafttrædelsesbestemmelsen, som jeg ikke kan have noget imod:

„Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.“

Hvis tinget enes om lovforslaget, kan det jo være meget rimeligt. Men så er der føjet til:

„Fra samme dato ophæves lov nr. 39 af 13. marts 1903 om børne- og opdragelses-hjemmet „Himmelbjerggården“s overgang til en selvejende stiftelse.“

Hvis man læser kommissionsbetænkningen og bemærkningerne til lovforslaget igennem, finder man ikke dér nogen motivering for, at det i dette lovforslag, som omhandler børneværnets organisation, børnedomstole o. lign., foreslås at ophæve en bestående lovgivning fra 1903 vedrørende et af de skolehjem, vi har her i landet.

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg er medlem af tilsynsrådet for Himmelbjerggården og har været det i en årrække. Tilsynsrådet har efter lovforslagets fremsættelse holdt et møde den 7. januar i år, og man har bedt mig på tilsynsrådets vegne fremsætte nogle bemærkninger ved denne lejlighed. Tilsynsrådet har givet fuldstændig enstemmig tilslutning til den opfattelse, jeg her fremfører. Vi er for det første af den anskuelse, at det ikke er helt klart — vi har heller ikke kunnet finde nogen motivering nogen steder — af hvilken grund der skal ske en ændring i denne 55-årige lovgivning. Vi ved nok, at ved ophævelse af loven af 1903 bliver Himmelbjerggården bragt på linje med et hvilket som helst andet skolehjem i landet. Det betyder, så vidt vi i hast kan skønne, at bl. a. tilsynsrådet og forstanderen får en mindre selvstændig stilling, end de har haft hidtil i henhold til den gamle lov. Skal man søge et motiv til den ændring, tror vi, det må være det, at man gerne vil have ensartede administrationsregler; vi tror, det må være tidens jag efter uniformitet, der har gjort, at man ikke vil

lade et hjem, der i sin tid er givet til staten som en donation, forblive under en særlig lovgivning. Jeg skal ikke tage stilling til dette; jeg har kun villet sige, at tilsynsrådet er betænkelig ved denne ændring. Det er jo imidlertid ikke tilsynsrådet, men folketinget, der skal lovgive.

På tilsynsrådets vegne vil jeg endvidere gerne fremhæve selve den fremgangsmåde, man har valgt ved dette lovforslags fremsættelse. Vi mener, man skyldte et tilsynsråd og en forstander, som har arbejdet efter den gennem 55 år bestående lovgivning, det hensyn, at man, inden man fremsatte lovforslag her i tinget om ophævelse af selve det grundlag, hvorpå de arbejder, havde forelagt dem sagen, at den højtærede minister f. eks. havde skrevet til redaktøren af Demokraten, der er formand for tilsynsrådet, havde meddelt ham, at man påtænkte noget sådant, og spurgt, om han som formand for tilsynsrådet havde nogen bemærkninger at gøre hertil. Det er kommet fuldstændig bag på forstanderen og tilsynsrådet, at man vil ophæve selve det retsgrundlag, hvorpå de arbejder.

Jeg vil gerne på tilsynsrådets vegne sige, at vi tror, det vil blive vanskeligt i fremtiden at få egnede folk til at gå ind i et tilsynsråd, hvis ikke staten i hvert fald viser dem det hensyn, at den, inden den totalt ændrer deres hjemms retlige status, som tilsynsrådet har medansvar for, og som forstanderen har ansvar for, i hvert fald forelægger dem sagen og beder om en udtalelse, altså en høring af tilsynsrådet.

Jeg har i overensstemmelse med tilsynsrådet gerne villet bringe disse synspunkter frem og meddele, at vi beklager, at man ikke har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for tilsynsrådet for Himmelbjerggården.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker ordførerne for den saglige og rolige behandling af dette komplicerede lovforslag. Det tyder på, at lovforslaget hviler på et solidt og godt udvalgsarbejde, idet dette udvalgsarbejde jo danner basis for hovedparten af de her foreslåede bestemmelser. Den venlighed, der er kommet forslaget til gode, adresserer jeg derfor videre til dette udvalg.

Der er fremført en lang række betragtninger, og det er vel ikke rimeligt, at jeg